

محمد میرزمانی آهنگساز مستند افخمی شد

محمد میرزمانی آهنگسازی مستند سینمایی «حال خونین دلان ۲، پهلوان جهان» به کارگردانی بهروز افخمی و تهیه‌کنندگی میثم کریمی را برعهده گرفت. این مستند، دنباله‌ای بر «حال خونین دلان» است که افخمی یک سال پس از ارتحال امام خمینی (ره) ساخته بود. «پهلوان جهان» با محوریت مراسم تشییع رهبر شهید، حضور و روایت علاقه‌مندان غیرایرانی از کشورهای مختلف را که برای شرکت در این آیین به ایران آمده‌اند، به تصویر می‌کشد. این اثر به ایجاد انسانی، فرهنگی و فراملی این رویداد می‌پردازد. محمد میرزمانی پیش‌تر آهنگسازی آثاری چون «کوچک جنگلی»، «ایوب پیامبر»، «شوکران»، «دیده‌بان» و «صبح اعدام» را در کارنامه خود دارد.

صباخبر

پارسا پیروزفر و هدی زین‌العابدین در «لیلی و شیرین»

پارسا پیروزفر و هدی زین‌العابدین به جمع بازیگران سریال «لیلی و شیرین» به کارگردانی حمیدرضا قربانی پیوستند. این مجموعه نمایش خانگی که این روزها مراحل فیلم‌برداری را در تهران سپری می‌کند، پیش از این حضور پردیس پورعابدینی و علی مصفا را قطعی کرده بود. «لیلی و شیرین» پس از وقفه‌ای کوتاه در روند تولید، بار دیگر مقابل دوربین رفته است. علی مصفا علاوه بر بازی در این سریال، نگارش فیلمنامه آن را نیز برعهده دارد. این پروژه دومین همکاری مصفا و قربانی پس از فیلم «خانه‌ای در خیابان چهل‌ویکم» محسوب می‌شود. سازندگان هنوز جزئیاتی درباره داستان، زمان پخش و دیگر بازیگران این سریال منتشر نکرده‌اند.

صباخبر

یادداشت قادر باستانی تبریزی روزنامه‌نگار، پژوهشگر و مدرس علوم ارتباطات اجتماعی

صداوسیما و ضرورت پایان یک انحصار

صداوسیما به عنوان بزرگ‌ترین رسانه رسمی کشور، طی دهه‌های گذشته نقشی فراتر از یک نهاد رسانه‌ای ایفا کرده و به یکی از مهم‌ترین نمادهای شیوه حکمرانی در ایران تبدیل شده است. قادر باستانی تبریزی روزنامه‌نگار، پژوهشگر و مدرس علوم ارتباطات اجتماعی در یادداشتی با عنوان «صداوسیما و کارنامه یک انحصار»، با مرور روند تاریخی شکل‌گیری و تداوم انحصار رسانه‌ای، کاهش مرجعیت و اعتماد عمومی به این سازمان را نتیجه فاصله گرفتن آن از نقد، پاسخگویی و رقابت حرفه‌ای می‌داند.

در متن یادداشت قادر باستانی تبریزی آمده است:

صداوسیما در سه دهه گذشته، ویرترین یک الگوی حکمرانی بوده است. کافی است به آن نگاه کنیم تا نسبت این الگو با جامعه، نقد، تکرار، پاسخگویی، مردم‌سالاری، شایسته‌سالاری، رقابت و حتی شیوه تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری را ببینیم. از همین رو، حساسیت نسبت به عملکرد صداوسیما، از این واقعیت سرچشمه می‌گیرد که این سازمان، آیین بخشی از سازوکار اداره کشور است. وقتی از صداوسیما سخن می‌گوییم، درباره شیوه‌ای از مدیریت کشور سخن می‌گوییم که پیامدهای آن را مردم سال‌هاست در عرصه‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و حتی امنیتی با تمام وجود لمس کرده‌اند.

این سازمان با برخورداری از بودجه عمومی گسترده، ده‌ها هزار نیروی انسانی، انحصار پخش فراگیر و جایگاه رسانه رسمی، یکی از مهم‌ترین نهادهای تولید معنا، شکل‌دهی افکار عمومی و بازنمایی تصویر رسمی ایران در داخل و خارج از کشور است. از این منظر، اهمیت صداوسیما از موقعیت نهادی و نقش تعیین‌کننده‌اش در منظومه حکمرانی ناشی می‌شود.

دقیقاً به همین دلیل، پرسش اصلی متوجه سازوکار حکمرانی است که چگونه نهادی که سال‌ها با بحران اعتماد عمومی، کاهش مستمر مرجعیت رسانه‌ای و انباشت نقدهای کارشناسی روبه‌رو بوده، همچنان بدون ارزیابی مستقل، اصلاحات ساختاری و سازوکارهای مؤثر پاسخگویی، همان مسیر را ادامه می‌دهد. در هر نظام سیاسی، فرسایش سرمایه اجتماعی باید بلندترین رزق خطر برای بازنگری در سیاست‌ها، اصلاح نهادها و تجدیدنظر در شیوه‌های اداره کشور باشد.

بیش از دو دهه است که درباره سیاست‌های رسانه ملی از منظر ارتباطات، رسانه و حکمرانی نقد و نظر مطرح می‌شود، اما به باور نویسنده، هیچ‌گاه باب گفت‌وگویی علمی و حرفه‌ای با منتقدان این سازمان گشوده نشده است. رسانه‌ای که از نقد مستدل و گفت‌وگوی آزاد فاصله بگیرد، ناگزیر در معرض این پرسش قرار می‌گیرد که تا چه اندازه خود را در برابر افکار عمومی و نهادهای مسئول پاسخگو می‌داند.

جماران

از سوی دیگر، اگر رسانه ملی بخشی از منظومه حکمرانی کشور است، انتظار طبیعی آن است که در چارچوب سیاست‌های کلان و تصمیم‌های رسمی نهادهای قانونی عمل کند و خود را در برابر آن‌ها پاسخگو بداند. هرگاه این تصور شکل بگیرد که این سازمان مستقل از سازوکارهای متعارف حکمرانی، بی‌اعتنا به نقدها و حتی تصمیم‌های نهادهای مسئول، مسیر خود را دنبال می‌کند، باید آن را نشانه‌ای نگران‌کننده برای نظام حکمرانی دانست.

نویسنده در ادامه با اشاره به پیشینه تاریخی انحصار رادیو و تلویزیون در قانون اساسی، معتقد است که این انحصار در فضای سیاسی و اقتصادی سال‌های نخست پس از انقلاب شکل گرفت و با وجود بازنگری‌های متعدد در سایر حوزه‌ها، همچنان پابرجا مانده است. او یادآور می‌شود که در جریان اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، بسیاری از انحصارهای اقتصادی مورد بازنگری قرار گرفتند، اما انحصار رسانه ملی همچنان دست‌نخورده باقی ماند. او در پایان تأکید می‌کند که مسئله امروز، تغییر افراد و جابه‌جایی مدیران نیست، بلکه اصلاح ساختاری نهادی است که سال‌ها در برابر نقد مقاومت کرده، از پاسخگویی فاصله گرفته و بخشی از ظرفیت خوداصلاحی خود را از دست داده است.

هم اکنون در
سینماهای
سراسر کشور

MID-NIGHT
نیمه شب

کارگردان
محمد حسین مهدویان
تهیه‌کننده
حبیب‌الله والی‌نژاد